

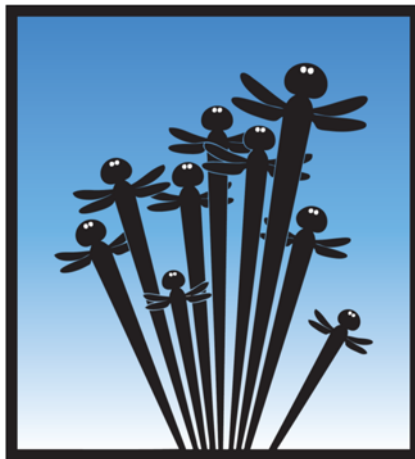
BOOM 2016

6TH BALKAN ODONATOLOGICAL MEETING

6. MEDNARODNO SREČANJE ODONATOLOGOV BALKANA

JUGOVZHODNA SRBIJA, 5. – 12. AVGUST 2016

Mednarodno srečanje odonatologov Balkana (Balkan Odonatological Meeting – BOOM) se je v svoji šesti ponovitvi vrnilo v državo, kjer je srečanje že potekalo. Da se malce spomnimo; odločitev o organizaciji tovrstnega srečanja je bila sprejeta v burger restavraciji v zakotni ulici Porta na Portugalskem na prvem evropskem odonatološkem kongresu, leto za tem pa je naše društvo postalo prvi gostitelj osrednjega odonatološkega balkanskega srečevanja in proučevanja kačjih pastirjev. Od takrat dalje je SOD, saj smo bili Slovenci nad idejo najbolj zagrizeni, vključen v soorganizacijo dogodka, ki je iz Slovenije (VINKO, 2011) do letošnjega cilja potovalo še po severni Srbiji (RAJKOV et al., 2015), Hrvaški (VINKO in VILENICA, 2013), Bosni in Hercegovini (KULIJER et al., 2014) ter Makedoniji (VINKO et al., 2015). Vodstvo tokratnega srečanja je bilo povsem žensko obarvano; BOOM so vodile Beograjčanke Lena Kulić, Marija Gajić in Katarina Erić. BOOM je tokrat potekal tudi na »pravem« Balkanu, saj smo del terenskega dela opravili na zahodu gorovja po katerem je ta polotok dobil svoje ime.

Pod neformalnim okriljem Društva odonata Srbije (DOS), ki je zaradi birokratskih ovir začasno v mirovanju, v soorganizaciji s Slovenskim odonatološkim društvom je 28 udeležencev (kar je največ doslej) iz Slovenije, Srbije, Bosne in Hercegovine, Makedonije, Nemčije in Nizozemske v času med 5. in 12. avgustom 2016 sodelovalo v proučevanju favne kačjih pastirjev jugovzhodne Srbije. Šest udeležencev se je tokratnega srečanja udeležilo prvič, trije pa so si zaslužili titule najbolj zvestih, ko niso zamudili še nobenega. Pred srečanjem je sicer na naše pozitivno presenečenje kazalo, da bomo tokrat prvič imeli udeležence iz Albanije in Bolgarije, a so dneve pred dogodkom udeležbo odpovedali. Tekom BOOM-a smo bili nastanjeni v Sokobanji, na Stari planini na skrajni vzhodni točki Srbije v Senokosu in ob Vlasinskem jezeru.

SLIKA 1: Organizatorke srečanja BOOM 2016 in lanskoletni pomočnik. Z leve: A. Rimčeski, M. Gajić, L. Kulić, K. Erić (Foto: D. Ramaker).

TABELA 1: Seznam udeležencev 6. MEDNARODNEGA SREČANJA
ODONATOLOGOV BALKANA – BOOM 2016

Dejan Kulijer - BOSNA IN HERCEGOVINA	Lena Kulić - SRBIJA
Iva Miljević - BOSNA IN HERCEGOVINA	Marija Gajić - SRBIJA
Aleksandar Đukić - BOSNA IN HERCEGOVINA	Katarina Erić - SRBIJA
Radenka Đurasović - BOSNA IN HERCEGOVINA	Ksenija Bogdanović - SRBIJA
Sara Mandić - BOSNA IN HERCEGOVINA	Vesna Pejović - SRBIJA
Biljana Rimčeska - MAKEDONIJA	Milina Pejović - SRBIJA
Aleksandar Rimčeski - MAKEDONIJA	Goran Gligorić - SRBIJA
Damjan Vinko - SLOVENIJA	Andrea Arandjelović - SRBIJA
Tajda Turk - SLOVENIJA	Saša Rajkov - SRBIJA
Maja Hostnik - SLOVENIJA	Dolf Ramaker - NIZOZEMSKA
Peter Kogovšek - SLOVENIJA	Jan-Joost Mekkes - NIZOZEMSKA
Jaka Snoj - SLOVENIJA	Marko Olias - NEMČIJA
Ana Tratnik - SLOVENIJA	Oliver Brauner - NEMČIJA
Nina Erbida - SLOVENIJA	Uta Sgominsky - NEMČIJA

Navkljub v zadnjem desetletju povečanemu interesu za proučevanje kačjih pastirjev po Balkanu in objavljenimi nekaterimi prispevki o tej favni so kačji pastirji Srbije še vedno slabo raziskani. Tako smo že vnaprej vedeli, da bodo rezultati BOOM-a, poleg izobraževanja udeležencev, pripomogli k razumevanju razširjenosti kačjih pastirjev tako po Srbiji kot tudi širše. Za Srbijo je sicer poznanih 63 vrst kačjih pastirjev; sedem (*Gomphus flavipes*, *Ophiogomphus cecilia*, *Cordulegaster heros*, *Epitheca bimaculata*, *Leucorrhinia caudalis*, *L. pectoralis*, *L. dubia*) jih je od leta 2010 dalje tudi zakonsko zavarovanih (JOVIĆ, 2015). Omeniti je še potrebno, da več objavljenih podatkov o razširjenosti kačjih pastirjev Srbije (tudi jugovzhodne) (npr. KULIĆ, 2014; ERBIDA, 2012; D. VINKO, ustno) ni vključenih v aktualni evropski atlas kačjih pastirjev (BOUDOT & KALKMAN, 2015), kar nekaj pa se jih potika še po beležkah. Obstajata pa v Srbiji dve podatkovni bazi, večjo vodi Miloš Jović iz prirodoslovnega muzeja, z drugo upravlja HabiProt.

SLIKA 2: Skupna fotografija udeležencev srečanja BOOM 2016. Na sliki manjkajo D. Ramaker, S. Rajkov, A. Arandjelović in G. Gligorić. (Foto: J.J. Mekkes, samosprožilec).

V terenskih dneh med 5. in 11. avgustom 2016 smo bili z izjemo Vlasinskega jezera na terenu vsi udeleženci hkrati, z bolj ali manj lastnimi avti. To sicer še ni pomenilo, da tudi tokrat nismo imeli težav s prevoznimi sredstvi. A tokrat drugačnimi. Spoznali smo, da lahko avti s samovoljno premično streho otežijo marsikatero vožnjo, predvsem pa povzročijo težave ob deževnih dneh. Preizkusili smo se tudi v vleki avta (kar je bila svojevrstna učna izkušnja), kajti izposojenemu avtu na plinski pogon in s števcem v prtljažniku je nepričakovano zmanjkalo plina

(obenem smo izvedeli, da ne gre za kombinirano vozilo še z bencinskim gorivom). In v času ko so štirje moški in predsednica SOD (sicer voznica doniranega avta) reševali te težave, so si preostali udeleženci že v večernih urah v eni izmed ulic Pirotu napravili pravo zabavo na prostem. Radio na glas, petje in ples je prekinil obisk policije, ki pa se je končal brez negativnih ukrepov. Mimogrede, plina nam je zmanjkalo tudi na končnem parkirišču, a smo tam avto že predali nazaj hčerki lastnika. S policijo, pa tudi vojsko, smo se redno srečevali še na skrajni vzhodni točki Srbije, ko smo terenili po Stari planini. Zaradi balkanskega migrantskega toka so bile namreč meje tam zaprte, poostrena pa je bila obmejna kontrola, ki je preverjala vsa vozila. No, naših ne, saj so za našega takratnega spremljevalca Ivana vedeli, da se tod potika za živalmi. Tako so nam le pomahali in nam zaželeli uspešnih najdb.

Naše terensko delo je bilo osredotočeno na proučevanje vod na območju krajev Sokobanja, Aleksinac, Pirot in Dimitrovgrad ter ob Vlasinskem jezeru, ki je najvišje ležeča akumulacija na Balkanu. Ker smo se večkrat potikali tudi po višjih nadmorskih legah, smo se vročini lahko kdaj tudi izognili. Na Vlasinskem jezeru (1.204 m n.v.) celo tako, da smo ob nesončnih dneh morali tereniti v dolgih rokavih, v večerih pa nam večslojna oblačila niso bila tuja. Če že ni bilo kaj domačega za pod zob, pa so nas hercegovski udeleženci učili njihovega kola (med čakanjem na prihod malice, ki smo jo uspeli pozabiti – prijazno so nam jo pripeljali čuvaji parka).

SLIKA 3: Dopoldanska meglica na Vlasinskem jezeru, 11-VIII-2016
(Foto: D. Ramaker).

V pripravi je še strokovni prispevek o rezultatih srečanja in njihovem pomenu za poznavanje favne kačjih pastirjev regije, zato se v tem prispevku tega dela le dotikamo. Skupaj smo pregledali 41 lokalitet in zabeležili 38 vrst kačjih pastirjev. Proučevali smo tudi leve, ličink pa z izjemo iskanja studenčarjevih *Cordulegaster* sp. skorajda ne. Z naborom lokalitet so nam tokrat v celoti postregle organizatorke s svojimi pomočniki. Bodisi smo obiskovali vode, ki so jih organizatorke že predhodno obiskale in preverile njihov točni položaj, ali pa so nas tja odpeljali lokalni ornitolog ali čuvaji parka. Vlasinsko jezero smo lahko proučevali tudi s čolni in smo tako lahko obiskali tudi čudovite šotne naplavine, ki s kopnega niso dostopne, in otoček sredi jezera, ki pa nam je v resnici služil bolj v plavalne namene.

TABELA 2: Seznam vrst kačjih pastirjev, zabeleženih na ŠESTEM MEDNARODNEM SREČANJU ODONATOLOGOV BALKANA – BOOM 2016, med 5. in 12. 8. 2016.
Vrste označene z zvezdico (*) smo našli le kot leve.

<i>Lestes barbarus</i>	<i>Gomphus vulgatissimus</i> *
<i>Lestes dryas</i>	<i>Onychogomphus forcipatus</i>
<i>Lestes sponsa</i>	<i>Cordulegaster heros</i>
<i>Lestes virens</i>	<i>Cordulegaster bidentata</i>
<i>Sympecma fusca</i>	<i>Cordulia aenea</i>
<i>Chalcolestes viridis</i>	<i>Somatochlora meridionalis</i>
<i>Chalcolestes parvidens</i>	<i>Somatochlora flavomaculata</i>
<i>Calopteryx splendens</i>	<i>Epitheca bimaculata</i>
<i>Calopteryx virgo</i>	<i>Libellula quadrimaculata</i>
<i>Platycnemis pennipes</i>	<i>Orthetrum albistylum</i>
<i>Coenagrion puella</i>	<i>Orthetrum brunneum</i>
<i>Enallagma cyathigerum</i>	<i>Orthetrum cancellatum</i>
<i>Erythromma lindenii</i>	<i>Orthetrum coerulescens</i>
<i>Erythromma najas</i>	<i>Sympetrum flaveolum</i>
<i>Erythromma viridulum</i>	<i>Sympetrum sanguineum</i>
<i>Ischnura elegans</i>	<i>Sympetrum fonscolombii</i>
<i>Ischnura pumilio</i>	<i>Sympetrum striolatum</i>
<i>Aeshna affinis</i>	<i>Sympetrum meridionale</i>
<i>Aeshna cyanea</i>	<i>Sympetrum vulgatum</i>
<i>Anax imperator</i>	<i>Crocothemis erythraea</i>
<i>Anax ephippiger</i> *	

Pred samim BOOM-om, ki je letos potekal pod okriljem petrolno zelenih majic z oranžnim potiskom (organizatorke so se nam prikupile še s z ozaljšano beležko, nalepko in vrečko, ki jo je oblikovala Aleksandra Nikolajević), si tokrat nismo zadali tarčnih vrst, saj je celotno področje, kjer je BOOM potekal, slabo raziskano, objavljenih podatkov pa je zelo malo. Zato ni odveč poudariti, da so naše najdbe pomembno prispevale k poznavanju lokalne odonatne favne – npr. loška zverca *Lestes virens* v jugovzhodni Srbiji ni bila recentno (najmanj po letu 1990) popisana.

Smo pa si tudi letos, kot leto poprej v Makedoniji, želeli videti tri predstavnike studenčarjev *Cordulegaster* spp. – iz potoka Sokobanjska Moravica pri Sokobanji (približna lat. 43.657962, lon. 21.814422) je namreč znan tudi modrooki studenčar *C. insignis* (KULIĆ, 2014). Ob našem obisku ga žal nismo našli, našli pa smo nekaj ličink in lev velikega studenčarja *C. heros*. Slednji sicer predhodno na tej vodi ni bil zabeležen, z regije pa je poznan.

Najdba najmanj treh vrst je bila za območje novih – zelena pazverca *Chalcolestes viridis*, afriški minljivec *Anax ephippiger* in sredozemski lesketnik *Somatochlora meridionalis*. Za kar nekaj vrst so iz preteklosti znani podatki z ene (npr. za na Balkanu redkega velikega rdečeočka *Erythromma najas*) ali par lokacij iz jugovzhodne Srbije (npr. bleščechi zmotec *Enallagma cyathigerum*, mali modrač *Orthetrum coerulescens*, malinovordeči kamenjak *Sympetrum fonscolombii*, ...) (BOUDOT & KALKMAN, 2015; KULIĆ, 2014; ERBIDA, 2012; VINKO, neobjavljeni podatki).

Zelena pazverca *Ch. viridis* smo popisali 8-VIII-2016 pri Pirotu na zahodnem bregu Krupačkega jezera (lat. 43.105918, lon. 22.683702) in to med pogovorom z lokalnim pastirjem koz, ki nam je pripovedoval o zgodovini in spreminjanju jezera, ki ga sam ni nikoli prida zapustil. Včasih je bil za domačine vir pitne vode, a po zabetoniranem enem glavnih izvirov in ribogojski rabi, vode v tovrstne namene ne morejo več koristiti. Malce severneje po istem bregu smo našli še presenetljivo pazverca *Ch. parvidens*, ki je po Balkanu mnogo pogostejša od svoje bližnje sorodnice (BOUDOT & KALKMAN, 2015).

Lev afriškega minljivca *A. ephippiger* smo našli 7-VIII-2016 v glinokopu Separacija 1 Jakovljević v Moravskem bujmiru pri Aleksincu (približna lat. 43.481366, lon. 21.767800). Vrsta nam je očitno na srbskih BOOM-ih "podarjena", saj smo na obeh potrdili razvoj te vrste v Srbiji (RAJKOV et al., 2015). V Vojvodini celo prvič za državo, tokrat drugič in prvič na njenem jugovzhodu. Sicer so najdbe vrste v Srbiji sila redke, za štetje lokacij komajda uporabimo prste še druge roke (BOUDOT & KALKMAN, 2015).

Sredozemskega lesketnika *S. meridionalis* smo zabeležili 6-VIII-2016 skupaj še z večjim številom levov zelenomodre deve *Aeshna cyanea* ob ribniku pri slapu Mala Ripaljka na planini Ozren pri Sokobanji (lat. 43.622424, lon. 21.853161).

Veseli smo bili najdb pegastega lesketnika *Somatochlora flavomaculata*, višnjeve deve *Aeshna affinis* in grmiščne zverce *Lestes barbarus*, ki so bili za marsikatera udeležence prvo snidenje z njimi. Prvi je v Srbiji znan le s peščice lokacij na

skrajnem vzhodu in severozahodu države, sicer pa je tudi drugod po Balkanu zelo redek (BOUDOT & KALKMAN, 2015). V jugovzhodni Srbiji je bil pegasti lesketnik popisana le na Krupačkem jezeru junija in julija 1990 (ADAMOVIĆ, 1993), mi pa smo ga našli na ribogojnem jezeru Savat blizu Dimitrovgrada (lat. 43.068492, lon. 22.850960), kjer smo ujeli tudi več samcev malega modrača *Orthetrum coerulescens*. Na tem, na Krupačkem in na več mestih na Vlasinskem jezeru smo popisali višnjevo devo *A. affinis*. V Srbiji je redka, po letu 1990 popisana le na nekaj vodah (BOUDOT & KALKMAN, 2015), iz jugovzhodne Srbije pa znana z dveh, ena od teh je Krupačko jezero (ADAMOVIĆ, 1993). A je po državi najverjetneje pogostejša kot to dokazujejo karte razširjenosti. Prav tako redko grmiščno zverco *L. barbarus* smo popisali na več mestih; na ribniku pri slapu Mala Ripaljka, Krupačkem jezeru, jezeru Savat in na severozahodu Vlasinskega jezera (lat. 42.739922, lon. 22.329812). Predhodno je bila v jugovzhodni Srbiji znana le s Sokobanjske Moravice (KULIĆ, 2014).

SLIKA 4: Nosna jezerka *Eitheca bimaculata* ali po srbsko »dvopegi prolečni konjic« z Vlasinskega jezera, še vedno dobro letiča, 10-VIII-2016 (Foto: J.J. Mekkes).

Vsekakor zanimive so bile najdbe nosne jezerke *Eitheca bimaculata*, ki je v tem času ne bi več pričakovali. Po navedbah BOUDOT & KALKMAN (2015) vrsta leta med koncem aprila in začetkom julija. A po pričanju M. Jovića iz

beograjskega prirodoslovnega muzeja je vrsto v višjih legah po Srbiji še možno videti tudi avgusta. Na šotnih naplavinah Vlasinskega jezera (lat. 42.744874, lon. 22.337574) smo našli tako leve kot ostarele, a še dobro leteče, odrasle osebkke. Leve smo našli skupaj še z levi močvirskega lebduha *Cordulia aenea*, popotnega porečnika *Gomphus vulgatissimus* in travniškega škratca *Coenagrion puella* (leve sta sicer pretežno določevala izkušena nemška udeleženca). Jezero nam je tudi sicer postreglo s prečudoviti jezerskimi in barjanskimi razgledi, na več mestih pa smo lahko v večjem številu opazovali tudi rumene kamenjake *Sympetrum flaveolum* in rosike. Več vrst kamenjakov smo sicer našli na več mestih ob jezeru, a so nam povzročali težave pri določevanju. Tako nam pri marsikateremu niso bile toliko v pomoč barve, kot so nam bili brki in leglica.

SLIKA 5. Na Vlasinskem jezeru smo se lahko poleg drugih odonatoloških zanimivosti nagledali tudi kopol rumenega kamenjaka *Sympetrum flaveolum*. (Foto: D. Ramaker).

Presenetila nas je tudi najdba močvirskega lebduha *Cordulia aenea*, a ne samo zaradi samega časa pojavljanja. Več odraslih smo namreč našli ob potoku Vučja reka vzhodno od Vlasinskega jezera (približna lat. 42.733630, lon. 22.385146). Neobičajen je bil zlasti tip habitata, saj smo iz Slovenije močvirskega lebduha vajeni s stoječih voda. Potok je izgledal povsem primeren za sredozemskega lesketnika *S. meridionalis*, a vrste tu nismo potrdili.

Za tri slovenske udeležence je bilo zanimivo ponovno videti tudi par lokacij okoli Pirot, ki smo jih obiskali v okviru prvomajskega tabora Društva študentov biologije (MARIĆ, 2012). Ena teh je bilo Krupačko jezero (lat. 43.108258, lon. 22.680782), ki je bodisi zaradi sukcesije bodisi zaradi tokratnega poletnega obiska spremenilo svojo podobo. Mnogo bolj je zaraščeno, tudi dostop je bil zaradi gostega in visokega rastlinja sedaj otežen. Skupaj je bilo na jezeru popisanih kar 35 vrst (ADAMOVIĆ, 1993;

ERBIDA, 2012; D. VINKO, neobjavljeni podatki; BOOM 2016).

Tudi letošnje srečanje je bilo poleg terenskih izkušenj obogateno z večernimi predavanji. O. Brauner je predstavil svoje aktualno delo z naslovom *“The dragonfly fauna in NP Westhavelland – Paying particular attention to developments in recent years”*, D. Ramaker nam je v okviru predavanja *“Sympetrum depressiusculum and commercial reed production, a successful combination”* povedal več o aktualnih nizozemskih najdbah v naslovu omenjene vrste, A. Tratnik in N. Erbida pa sta predstavili svoji magistrski nalogi *“Influence of environmental factors on abundance and diversity of Odonata in karst ponds in alpine region in Slovenia”* ter *“Population dynamics of Ornate Bluet Coenagrion ornatum at selected location on Ljubljansko barje”*. D. Vinko je predstavil metode svoje diplomske naloge, V. Pejović je, kot se za oblikovalko spodobi, predstavila inspiracije kačjih pastirjev za različna oblikovalska dela, D. Kulijer in I. Miljević pa sta nam povedala več o *“The Odonata fauna of Bosnia and Herzegovina: changes and novelties”*. Organizatorji so D. Vinka ad-hoc prosili, da zapolni še eno večerno luknjo in je tako spontano prikazal pomen rezultatov odonatoloških odprav v organizaciji slovenskih študentov biologije, na prvi večer pa je pripravil tudi pregled dogajanja na vseh dosedanjih srečanjih BOOM.

Pri organizaciji BOOM-a so v veliko pomoč vodjem srečanja pri načrtovanju terenskega dela, navigiranju na terenu in pri drugih logističnih zadevah bili domačini Nebojša Stanojević (firma za otkup i preradu lekovitog bilja "Adonis", Sokobanja), ornitolog in lepidopterolog Ivan Medenica (Piroć) in Novica Stanković (šef čuvarske službe predela izuzetnih odlika "Vlasina", Surdulica) s sodelavci, donator prej omenjenega nesrečnega avta Toplica Stefanović (Sokobanja) ter Milan Đurić iz društva HabiProt, preko katerega smo lahko zaradi prej omenjene nesrečne blokade DOS opravili finančne transakcije (Beograd).

Srečanje se je odvijalo zahvaljujoč finančne pomoči Študentske organizacije Univerze v Ljubljani, Društvenega stičišča STIKS (Slovenija), Wikimedije Srbija (Srbija) ter GdO (Nemčija).

Pred zaključkom srečanja smo imeli daljšo razpravo tudi o naslednjem srečanju, kjer je bilo največje kolebanje, če bi družno organizirali BOOM v državi od koder udeleženci letošnjega srečanja ne prihajamo. Po burni debati je bilo odločeno. Izziv organiziranja sedmega srečanja je v svoje roke vzelo naše društvo. Tako se bomo prihodnjega avgusta popeljali v svet pisanih akrobatov predvsem Gorenjske in Ljubljanskega barja. Komaj čakamo!

LITERATURA:

- ADAMOVIĆ, Ž., 1993. Distribution of odonata at Krupačko jezero, Serbia. *Bulletin de l'Académie Serbe des Sciences et des Arts, Classe des Sciences mathématiques et naturelles* 106(34): 9–22.
- BOUDOT, J.-P. & J. V. KALKMAN (ured.), 2015. *Atlas of the European dragonflies and damselflies*. KNNV Publishing, The Netherlands. 381 str.

- ERBIDA, N., 2012. Poročilo o delu skupine za kačje pastirje. *V: Marić, R. (ured.), Ekosistemi Balkana – Srbija 2012*, str. 16–20, Društvo študentov biologije, Ljubljana.
- JOVIĆ, M., 2015. Serbia. *V: Boudot, J.-P., Kalkman, J. V. (ured), Atlas of the European dragonflies and damselflies*, str. 47, KNNV Publishing, The Netherlands.
- KULIĆ, L., 2014. *Fauna vilinskih konjica (Insecta: Odonata) Sokobanske Moravice*. Diplomski rad, Biološki fakultet, Univerzitet u Beogradu, Beograd. 19 str.
- KULIJER, D., I. MILJEVIĆ & J. JAKOVLJEV, 2014. BOOM 2014, 4th Balkan Odonatological Meeting, Bosnia and Herzegovina, 1st–8th Avgust 2014. *Erjavecija* 29: 5–9.
- MARIĆ, R. (ured.), 2012. *Ekosistemi Balkana – Srbija 2012*. Društvo študentov biologije, Ljubljana. 80 str.
- RAJKOV, S., D. VINKO & A. ARANDJELOVIĆ, 2015. Faunistic results from the 2nd Balkan Odonatological Meeting – BOOM 2012, Serbia. (EN) Favnistični rezultati 2. Mednarodnega srečanja odonatologov Balkana – BOOM 2012, Srbija. *Natura Sloveniae* 17(2): 67–76.
- VINKO, D., 2011. BOOM 2011, First Balkan Odonatological Meeting, prvo Mednarodno srečanje odonatologov Balkana, Slovenija, 11.–18. julij 2011. *Erjavecija* 26: 3–6.
- VINKO, D., RIMČESKA B. & D. KULIJER, 2015. BOOM 2015, 5th Balkan Odonatological Meeting, peto Mednarodno srečanje odonatologov Balkana, Makedonija, 7.–15. avgust 2015. *Erjavecija* 30: 33–39.
- VINKO, D. & M. VILENICA, 2013. BOOM 2013, 3rd Balkan Odonatological Meeting, tretje Mednarodno srečanje odonatologov Balkana, Hrvaška, 1.–7. avgust 2013: Rezultati. *Erjavecija* 28: 10–19.

(D. VINKO, L. KULIĆ & M. GAJIĆ)

RAZISKOVALNI TABOR ŠTUDENTOV BIOLOGIJE DRAVOGRAD 2016

Po več kot desetih letih se je Raziskovalni tabor študentov biologije vrnil na Koroško. Prvič je tam potekal leta 1994 in sicer v Črnečah, le bore tri kilometre od letošnjega centralnega tabora. Nastanjeni smo bili v osnovni šoli Dravograd, od koder smo raziskovali bližnjo in malo manj bližnjo okolico. Koroška je bila nekaj let rezervna lokacija za RTSB, ko smo lani v Beli krajini končno dobili vodjo, ki je bil tabor pripravljen organizirati v tej regiji. Na taboru je že 25-ič delovala odonatološka skupina, tokrat v nekoliko drugačni postavi. Skupino sem vodila Nina Erbida in po kdo ve koliko letih, če ne morda prvič, smo skupino sestavljala sama dekleta.